

Liturgie leerpreek 2 – 23 april

-psalm 46:1,3,4
-1 Kor 15:1-10
-LB 432:1,2,3
-preek
-Psalm 119:34,40,49
-gel.bel. Nicea
-Psalm 106:1,22
-LB 456:1,2
-zegen
 LB 456 vers 3 als ‘amen’

Waar geloof is een zeker weten waardoor ik alles voor betrouwbaar houdt wat God ons in zijn woord geopenbaard heeft.

Vorige week heb ik aandacht betsteed aan het mosterdzaadgeloof dat zich vast grijpt aan Jezus Christus als enige houvast. Een waar geloof hoeft maar twee dingen tegen God te zeggen – zo zagen we – ‘Heb medelijden omdat ik niet kan waarmaken wat u van me vraagt’ en ‘dank u wel omdat u in Jezus Christus reddend naar moe toe bent gekomen’. Dat is genoeg om genade te vinden bij God. Maar ik zei vorige week ook al dat er over geloven nog veel meer te zeggen is.

In zondag 7 wordt van geloven gezegd dat het een ‘*zeker weten*’ is waardoor ik alles voor betrouwbaar houdt wat God ons in zijn woord geopenbaard heeft. Aan dat aspect van geloven wil ik vanmiddag aandacht besteden. Hoe weet ik zeker dat Gods woord betrouwbaar is? Is dat iets dat ik alleen maar in geloof kan aannemen of zijn er ook goede argumenten voor? Een hele belangrijke vraag. Als mensen mij vragen ‘waarom geloof jij dat Gods woord betrouwbaar is?’, wat kan ik als gelovige dan aandragen om een ander ervan te overtuigen dat Gods woord inderdaad de waarheid is? Ik denk dat we meer kunnen zeggen dan ‘dat geloof ik nou één keer’. Er zijn hele goede redenen om Gods woord serieus te nemen. Vanmiddag wil ik vanuit 1 Kor. 15 een aantal van die redenen onder de aandacht brengen.

Vooraf wil ik echter twee opmerkingen maken:

-In de eerste plaats: over dit onderwerp zou veel meer te zeggen dan ik in één preek kwijt kan, ik moet me helaas beperken tot een aantal punten. Met wat ik vanmiddag zeg over het zeker weten uit zondag 7 is beslist niet het laatste woord gesproken.

-In de tweede plaats: ‘geloof’ is en blijft een gave van de heilige Geest. Wanneer ik zeg dat er hele goede argumenten zijn om te geloven dat Gods woord de waarheid is zeg ik daarmee niet dat wij mensen dat kunnen bewijzen en de hulp van de heilige Geest niet meer nodig hebben. Het geldt allebei. Ik mag goede redenen noemen om in Gods woord te geloven en tegelijk zal ik altijd God de eer moeten voor mijn geloof; het is een gave van de heilige Geest.

Tot zover een paar inleidende opmerkingen. Ik wil nu met u naar 1 Kor. 15:1-11. Dit gedeelte levert ons drie argumenten voor de betrouwbaarheid van Gods woord. Drie argumenten om het evangelie over Christus heel serieus te nemen.

1) Het eerste argument is: Gods woord verwijst niet naar dingen die bedacht maar naar dingen die gebeurd zijn.

Dit is een heel belangrijk punt om te onthouden. Paulus is geen filosoof die veel heeft zitten studeren en een mooi verhaal heeft bedacht om daar vervolgens de wereld mee te veroveren.

Absoluut niet. Hij verkoopt geen mooie verhalen waar mensen wel of niet hun winst mee kunnen doen. Zijn boodschap is géén vrijblijvende peptalk, hij vertelt feiten. Dingen die gebeurd zijn. Hij zegt in vers 3: ‘Ik geef door wat ik zelf ontvangen heb’, niet wat ik zelf *bedacht* heb, maar wat ik zelf *ontvangen* heb, van de andere apostelen en van Christus zelf. Er zijn dingen gebeurd die aan Paulus zijn doorverteld en die hij op zijn beurt weer aan anderen verteld. Welke dingen? Kijk maar in vers 4-6:

- Christus is voor onze zonden gestorven
- Hij is begraven
- Hij is opgewekt
- Hij is aan heel veel mensen verschenen

Dit waren feiten die mensen met hun eigen ogen gezien hadden. Paulus spreekt zelfs over 500 broeders en zusters die Jezus na zijn opstanding hebben gezien – het merendeel van deze mensen is nog in leven. En hij noemt verschillende namen: o.a. Petrus en Jakobus. Waarom noemt Paulus dit zo uitgebreid? Wel, er waren in Korinte mensen die niet geloofden in de opstanding. Blijkbaar vonden ze de christelijke boodschap wel interessant, maar de opstanding; daar konden ze niks mee. Paulus wil deze mensen overtuigen dat Christus wél is opgestaan, dat het evangelie van God betrouwbaar is. En dat doet hij niet door te zeggen ‘Christus is opgestaan, en dat moet je maar van me aannemen, op mijn gezag’. Nee. Hij zegt: Christus is opgestaan, en er zijn honderden mensen die hem gezien hebben, broeders en zusters die nog in leven zijn. Met andere woorden: Ga het ze maar vragen. Ga maar op onderzoek en laat al die mensen hun verhaal maar vertellen. Ga maar praten met Jakobus en Petrus. Het evangelie van Jezus Christus rust op feiten.

Een paar jaar nadat Paulus zijn brief aan de Korintiërs schreef wordt hij gevangen genomen, daar lezen we over in het boek Handelingen. Op een gegeven moment moet hij voor de landvoogd van Judea – een zekere Festus - verantwoording afleggen: Wat verkondigt Paulus precies, wat is zijn boodschap? Festus wil dat wel eens horen. (handelingen 26). Paulus vertelt opnieuw over Christus die is gestorven en opgestaan uit de dood. Op dat moment zegt Festus:

‘U slaat wartaal uit, Paulus! Het vele studeren drijft u tot waanzin!’ **25** Maar Paulus zei: ‘Het is geen wartaal, excellentie. Integendeel, wat ik zeg is waar en getuigt van gezond verstand. **26** Bovendien weet de koning waarover het gaat, en daarom kan ik vrijuit tegen hem spreken. Ik denk niet dat iets hiervan hem is ontgaan, het heeft zich immers niet in een uithoek afgespeeld.

Een heel inzichtgevend gedeelte. Als het evangelie van Christus Festus wat te dicht op de huid komt denkt hij zich er gemakkelijk van af te maken: het is wartaal en Paulus zal wel wat te veel met zijn neus in de boeken hebben gezeten. Ja, zo moeten we dat verhaal over kruisiging en opstanding maar uit onze gedachten proberen te zetten. Kletspraat van mensen die niet helemaal helder van geest zijn. Netzoals als mensen vandaag ook wel eens reageren: ‘allemaal onzin, die verhalen over Jezus, wil ik niks mee te maken hebben’. Als je dat gelooft ben je niet goed wijs. Maar zo gemakkelijk kom je er niet vanaf.

Paulus zegt: Niks wartaal maar nuchtere waarheid. U weet waar het over gaat. Ik verkondig geen wazige filosofie maar dingen die hier in Israël gebeurd zijn. Gebeurtenissen waar duizenden mensen nog steeds van van kunnen navertellen. Daarom kan ik vrijuit spreken. Daarom hoef ik me absoluut niet te schamen voor mijn boodschap. Het evangelie dat ik verkondig gaat niet over dingen die bedacht zijn door warrige mensen maar het gaat over dingen die gebeurd zijn. Je kunt het bedreigend vinden, je kunt je ervoor afsluiten, je kunt je hoofd in het zand steken, je kunt er om lachen. Maar dat verandert helmaal niets aan de feiten. Jezus Christus is gestorven voor onze zonde en opgestaan uit het graf.

Ik heb hier een boek van iemand die heeft meegewerkt aan een engelse bijbelvertaling. Toen deze man aan zijn project begon was hij nog niet gelovig. Toen hij het nieuwe testament ging vertalen werd hij gelovig. Waarom? Vanwege de verhalen over de opstanding. Zijn conclusie na het lezen van het NT was: het is onmogelijk dat het christelijk geloof van de grond zou zijn gekomen als er geen opstanding uit de dood zou zijn geweest van Christus. De verhalen hierover lijken op geen enkele manier op legendes en mythen zoals wij die kennen. Integendeel: het zijn nuchtere verslagen van eerlijke mensen. Er was een leeg graf, iedereen kon het zien. Discipelen die een paar dagen geleden nog op de vlucht gingen en in zak en as zaten omdat hun leider was gekruisigd, die vertelden nu vol vuur met gevaar voor eigen leven dat Jezus leefde. God heeft in Jezus Christus geschiedenis geschreven. Er zijn dingen gebeurd.

Eindeloos vaak hebben ook de andere apostelen en evangelisten dit benadrukt: wij hebben niet maar wat verzonnen, we vertellen alleen maar wat we gezien en gehoord hebben.

Luister maar eens hoe Lukas zijn evangelie begint:

Lukas 1:1-4

1 Nadat reeds velen zich tot taak hebben gesteld om een verslag te schrijven over de gebeurtenissen die zich in ons midden hebben voltrokken, 2 en die ons zijn overgeleverd door degenen die vanaf het begin ooggetuigen zijn geweest en dienaren van het Woord zijn geworden, 3 leek het ook mij goed om alles van de aanvang af nauwkeurig na te gaan en deze gebeurtenissen in ordelijke vorm voor u, hooggeachte Theofilus, op schrift te stellen, 4 om u te overtuigen van de betrouwbaarheid van de zaken waarin u onderricht bent.

Hele interessante verzen. We weten niet precies wie die Theofilus precies is geweest. Het is in elk geval iemand die al met het christelijk geloof in aanraking was geweest. Blijkbaar had hij nog aarzelingen over de betrouwbaarheid van de boodschap. Maar toen Lukas – in eerste instantie voor deze man - zijn evangelie ging schrijven heeft hij heel nauwkeurig onderzoek gedaan. Zijn bedoeling was niet om legendes de wereld in te helpen, hij wilde een betrouwbaar en nauwkeurig historisch verslag maken. Hij sprak met ooggetuigen en wilde Theofilus overtuigen van de betrouwbaarheid van de christelijke boodschap. Lukas noemt in zijn evangelie ontzettend veel namen van mensen die ooggetuige waren, maar hij noemt ook plaatsnamen waar Jezus was geweest en wonderen had gedaan. Theofilus kon heel makkelijk controleren of Lukas de waarheid schreef. Hij kon naar Jeruzalem of naar Nazareth gaan en navraag doen: Klopt dit allemaal, is dit inderdaad gebeurd hier? Als Lukas sprookjes de wereld in had geholpen zou hij snel door de mand zijn gevallen. Nee, hij heeft zich aan de feiten gehouden.

Daarom, gemeente, wees niet bang om vrijmoedig te getuigen van de betrouwbaarheid van ons geloof. Als je kritisch wordt bevraagd op je geloof kun je meer zeggen dan 'dat geloof ik nou één keer'. Wijs er maar op dat God dingen heeft gedaán en dat de mensen die dit evangelie de wereld in hebben gebracht bereid waren om ervoor te sterven, zo overtuigd waren ze.

Gods woord verwijst niet naar dingen die zijn bedacht maar naar dingen die zijn gebeurd. Dat is het eerste argument wat ik wil noemen voor de betrouwbaarheid van Gods woord.

2) Maar nu het tweede argument. Gods woord is een eenheid. Wat bedoel ik daar precies mee?

Ik bedoel daarmee dat de bijbel een wonderlijk boek is. Geschreven over een periode van 1500 jaar door tientallen verschillende mensen. En toch met één centrale boodschap: een

liefdevolle God wil zondige mensen redden. Het duurde lang voordat Christus kwam, maar zijn komst was al lang aangekondigd door de heilige Geest. Het Oude Testament profeteert op allerlei plaatsen over de komst van Christus, profetieën die uitgekomen zijn. Daarom schrijft Paulus aan de Korintiërs: Christus is gestroven voor onze zonde *zoals in de Schriften staat*. Hij is begraven en opgewekt *zoals in de Schriften staat*. Dus niet alleen: Zoals allerlei mensen met eigen ogen gezien hebben, maar ook ‘zoals in de Schriften staat’. Profetieën die uitgekomen zijn: Een heel duidelijk bewijs voor de betrouwbaarheid van Gods woord.

Ik wil een voorbeeld noemen van een profetie die heel indrukwekkend is uitgekomen. De profetie over de lijdende knecht in Jesaja 53. Jesaja profeteerde 700 jaar vóór de komst van Jezus over een persoon die onschuldig zou lijden en sterven en na zijn dood weer tot leven zou komen.

5 Om onze zonden werd hij doorboord,
de wandaden van ons allen liet de HEER op hem neerkomen.

...

8 Door een onrechtvaardig vonnis werd hij weggenomen.

..

om de zonden van mijn volk werd hij geslagen.

..

Hij offerde zijn leven voor hun schuld,

..

11 Na het lijden dat hij moest doorstaan, zag hij het licht

Een geweldig gedetailleerde profetie over het leven van onze Here Jezus. Zijn onschuldig lijden voor onze zonde, zijn sterven en zijn opstanding, alles is 700 jaar voor zijn komst al aangekondigd. Zelfs de manier waarop Christus zou sterven wordt al aangewezen: ‘Om onze overtredingen werd hij doorboord’. Dat wijst natuurlijk op zijn kruisiging. Maar het is heel bijzonder dat Jesaja dit zo aankondigt. U moet bedenken dat kruisiging een straf was die de Romeinen pas hebben ingevoerd, eeuwen later. En het was zelfs zo dat onder de Romeinse overheersing de Joden nog heel lang het recht hadden om mensen te stenen, dat was de doodstraf zoals de Joden die toepasten. Volgens de wet van Mozes had Jezus – vanwege de beschuldiging van godslastering – gestenigd moeten worden. Maar Pontius Pilatus die in die tijd het bewind over Judea had wou de Joden laten merken wie de baas was. Hij heeft de Joden verboden om mensen te stenen en alleen na zijn toestemming mochten mensen die de dood schuldig waren gekruisigd worden. Pilatus zla het niet geweten hebben, maar met dat besluit zorgde hij ervoor dat de profetie uit Jesaja heel precies werd vervuld.

Een heel duidelijk bewijs voor de betrouwbaarheid van de Bijbel. De apostelen hebben dit argument ook vaak gebruikt om mensen te overtuigen van het evangelie.

Kijk maar eens wat Paulus doet tijdens zijn zendingsreizen,

Op een gegeven moment is hij in Tessalonica:

1 Via Amfipolis en Apollonia reisden ze naar Tessalonica, waar de Joden een synagoge hadden. 2 Zoals gewoonlijk ging Paulus naar hen toe, en drie sabbatdagen achtereen debatteerde hij met hen. Aan de hand van teksten uit de Schrift 3 toonde hij aan dat de messias moest lijden en sterven en daarna uit de dood moest opstaan. ‘Deze messias,’ zo zei hij, ‘is Jezus, die ik u nu verkondig.’ 4 Sommigen lieten zich overtuigen

Paulus bewijst vanuit de profetieën in het Oude Testament die door Christus zijn vervuld dat hij een betrouwbaar evangelie preekt.

Blijkbaar kwamen er in Tessalonica maar weinig mensen tot geloof, maar in de volgende stad waar Paulus kwam was dat anders:

11 De Joden in Berea waren welwillender dan die in Tessalonica, want ze luisterden vol belangstelling naar de verkondiging van het evangelie en bestudeerden dagelijks de Schriften om te zien of het inderdaad waar was wat er werd gezegd.

De Joden in Berea reageerden op de goede manier: Ze gingen zelf in de bijbel lezen om te zien of het inderdaad klopte wat Paulus zei. En ze konde maar één conclusie trekken: In het leven van Jezus Christus zijn op een wonderbaarlijke manier profetieën uit het Oude Testament werkelijkheid geworden. Zoals Christus zelf al had gezegd tijdens zijn leven. Hij kwam om de Schriften tot vervulling te brengen.

Er zijn overigens meer profetieën die uitgekomen zijn dan Jesaja 53. We kunnen ook denken aan de profetieën over de terugkeer uit de ballingschap, Israël is inderdaad teruggekeerd. Profetieën over de uitstorting van de heilige Geest, het is uitgekomen tijdens het Pinksterfeest. Profetieën over de heidense volken die tot geloof zouden komen in de God van Israël, het is uitgekomen. Profetieën van Christus zelf over de verwoesting van de tempel en Jeruzalem. Het is geschiedenis geworden, veertig jaar nadat Hij deze dingen gezegd had. De bijbel is een wonderbaarlijke eenheid. Een betrouwbaar boek.

3) Maar er is nog een derde argument voor de betrouwbaarheid van Gods woord. Gods woord verandert mensen.

Paulus is daar zelf het levende voorbeeld van. Hij schrijft in 1 Kor 15 eerlijk dat hij – voordat hij een apostel werd - de gemeente van Christus eerst hevig vervolgd heeft. We weten daar meer van uit het boek Handelingen. Paulus was aanwezig bij de moord op Stefanus, en hij gaf er zijn goedkeuring aan. We lezen dat hij de gemeente in Jeruzalem verwoestte, mannen en vrouwen uit hun huizen sleurde en overleverde in de gevangenis. Op een gegeven moment wilde hij zelfs naar Damaskus om daar christenen op te sporen en gevangen te nemen. Maar onderweg ontmoette hij Christus. Christus sprak tot hem. Gods woord heeft zijn leven radicaal veranderd. De meest fanatieke hater van de christelijke boodschap veranderde in één keer in de meest fanatieke apostel van Jezus Christus. Het evangelie verandert mensen omdat God zelf erin meekomt. Dezelfde God die Paulus heeft stilgezet om zijn leven totaal te veranderen spreekt nog steeds in de bijbel. Miljoenen mensen kunnen vandaag getuigen hoe Gods woord ook hún leven heeft veranderd.

Broeders en zusters: wanneer u kritisch wordt bevraagd op uw geloof en wordt uitgedaagd om verantwoording af te leggen van uw geloof, dan hoop ik dat u ook wat dit betreft wat te vertellen hebt. Ik hoop dat u kunt getuigen dat jarenlang bezig zijn met Gods woord uw leven beslissend heeft veranderd.

Maar om daar iets over te kunnen vertellen moet ik natuurlijk wel serieus met de bijbel bezig zijn.

‘Een zeker weten waardoor ik alles voor betrouwbaar houd wat God in zijn woord openbaart’, dat komt mij niet aanwaaien. Daarvoor moet ik de bijbel lezen. Ik moet de profetieën kennen die Christus vervuld heeft. Ik moet zelf de evangelieën lezen om de conclusie te kunnen trekken dat dit betrouwbare verslagen zijn, ik moet de bijbel lezen om de heilige Geest de ruimte te geven mijn leven te veranderen.

Ik heb vaak gesproken met mensen die geloofstwifels hebben – een onderwerp waar ik volgende week meer van wil zeggen. Maar wat mij heel vaak opvalt is dat deze mensen die

twijfelen over God en graag meer zekerheid willen haast niks met de bijbel doen. Bijbellezen? Nee, dat komt er niet van, of ik snap het toch niet, of ik heb er geen zin.

Maar dan zul je nooit groeien in je geloof. Ik kan alleen maar tot de overtuiging komen dat Gods woord betrouwbaar is als ik me er daardwerkelijk in verdiep, er de tijd voor neem.. We moeten net als die joden in Berea dagelijks de Schriften bestuderen om overtuigd te worden van de waarheid van het evangelie. En als ik het heel moeilijk vind, dan zijn er altijd boekjes die mij op weg kunnen helpen of andere mensen die me dingen kunnen uitleggen. Maak daar maar rustig gebruik van. Laten we allemáál naar vermogen bezig zijn met de bijbel, want de Geest werkt door het Woord.

Het is zoals een heel bekend kinderliedje het onder woorden brengt:

‘Lees je bijbel, bid elke dag, dat je groeien mag’.

Amen